

Do Liechtenštejnska vyrážím z Jablonce v pátek 11. června brzy ráno, cestou v Praze naložím Reného s přítelkyní a Miloše vyzvedávám v Chebu. Cesta po německé dálnici je sice jednotvárná, ale utíká poměrně rychle. U Lindau sjíždíme z dálnice a cestu si zpestřujeme výhledem na Bodamské jezero, kocháme se a zapomeneme včas odbočit. Je z toho menší zajíždka, ale nelitujeme, protože se nám objevily nádherné výhledy na údolí a velkou část Bodamského jezera.

Na místo dorážíme před čtvrtou hodinou odpolední. V Bendernu, místě startu, vyzvedávám v prostorách firmy Malbuner startovní čísla a odjíždíme se ubytovat. Přivítalo nás tu pěkné počasí s modrou oblohou a samozřejmě krásné výhledy na okolní krajinu. V podvečer vyrážíme na menší procházku městem spojenou s pasta party na terase místní restaurace. Spokojeni se vracíme na ubytovnu a uléháme s vidinou příjemného počasí při sobotním závodě.

Ráno je vše ale jinak. Dá se říct, že je to jak přes kopírák, loni bylo v pátek také pěkně a v sobotu lilo jak z konve. Letos se k tomu ještě přidala mlha. Odcházíme na snídani, poctivě si dáváme müsli s jogurtem a já ještě neodolávám a krájím si místní chleba se sýrem. Je vynikající, ale ještě vlhý! A to byla zásadní chyba, jenom konstatuji, že mě to snad nebude nadýmat, ale opak byl pravdou! Po snídani balíme všechny věci a odjíždíme na start maratonu. Maratonu, který sice nedosahuje takového věhlasu jako další dva závody v poháru, ale rozhodně svou náročností nezůstává pozadu. Maratonu, který se běhá v jedné z nejmenších zemí Evropy, která se rozkládá na svazích Alp a v údolí Rýna a její nejdelší hranice se Švýcarskem měří 41,2 km! Ano, je o kilometr kratší než samotný závod.

Startuje se v 9 hodin dopoledne na hlavní silnici, před již zmíněnou firmou Malbuner. Rozhodně zde nečekejte davy diváků, ty na vás čekají cestou a především ve Vaduzu a v cíli jak půlmaratonu, tak i maratonu. Chvilí po startu se opouští hlavní silnice a pokračuje se téměř 10 km podél Rýna až do Vaduzu. A tento úsek je zrádný, on je totiž téměř po rovině a svádí to tu k dobrému tempu a jaké je pak překvapení, když se to ve městě náhle zlomí a začne se prudce stoupat. A právě mezi 13. a 15. kilometrem ve stoupání na mě přišla opravdu velká krize. Ke slovu se začal hlásit vlhý ranní chléb a přišly velmi nepříjemné křeče do břicha. Chvilími mi dělala problémy i chuze. Ještě, že na 15. km byla občerstvovací stanice a k dispozici byla i cola. Na nic nečekám, беру si dva pohárky a jen doufám, že zabere a postupně mi srovná žaludek. Naštěstí skutečně začíná působit a mně se o něco ulevuje. Ale přesto až do cíle to není ono. Cílovou bránou v městečku Malbun probíhám časem 4:50.17 hodin a světe div se, ono je to o minutu lepší než v loňském roce. Jaký by asi byl čas, kdyby nebylo těch problémů? To už se můžu jen domýšlet. Nakonec to bylo 271. místo z 534 mužů a v kategorii 64. z 97.